

УДК 37.018.4:330.354

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ БІЗНЕС-ОСВІТИ

Перебийніс Ю. В., викладач

*Полтавський юридичний інститут Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого*

У XXI ст. спостерігається подальше науково-технічне вдосконалення матеріальних елементів суспільного виробництва. При цьому британський

тижневик The Economist прогнозує зникнення багатьох професій у результаті розвитку технологій вже через 20 років. Чимало процесів будуть виконуватися комп'ютером, а не людиною, навіть у таких суто людських сферах діяльності, як медицина й освіта [5]. Зараз «зрощення людини і машини» спостерігається у двох напрямках: інформаційне злиття, при якому мінімізується інтерфейс між людиною й комп'ютером (наприклад, розумні окуляри GoogleGlass) та фізичне з'єднання мікрочіпів із живими нейронами [1].

Однак навіть у майбутньому людина не може бути повністю витіснена комп'ютером, бо для постіндустріальної економіки, або економіки знань, характерною є провідна роль професійних фахівців, а головним рушієм соціально-економічного прогресу є освіта. Вимоги ж до кваліфікації працівника також переглядаються і важливими стають такі особистісні риси людини, як ініціативність, творче мислення, емоційний інтелект, комунікативні здібності, іншомовна компетентність, мобільність, гнучкість та ін., а основним принципом трудової діяльності стає навчання впродовж життя.

Система бізнес-освіти зазнає постійного впливу науково-технічного прогресу. Змінюється не тільки зміст навчальних програм, а й методи навчання. Вже зараз у багатьох вишах світу традиційні заняття замінюються інтерактивними, тобто студент є активним не лише на семінарських та практичних, а й на лекційних заняттях. На думку Мічію Кайку, у найближчому майбутньому процес навчання буде базуватися на Інтернет-технологіях, що зробить зайвим запам'ятовування зайвої кількості матеріалу. Вже зараз провідні університети, у тому числі й деякі українські, активно запроваджують інтерактивні он-лайн курси і, безумовно, саме за ними освіта майбутнього, оскільки університети будуть переважно віртуальними [2].

На думку Йохана Руса, сучасна бізнес-освіта є «анахронізм як за формою, так і за змістом» [3]. Він виділяє такі напрямки її реформування, як поєднання традиційних методів навчання з новітніми, індивідуалізація навчального процесу, орієнтація на останні досягнення у науці та підвищення ролі практичних знань.

Погодимося із Анджелом Кальдероном, який зазначає, що основними

тенденціями розвитку системи освіти будуть подальша інтернаціоналізація, глобалізація, комерціалізація та масовість. За його прогнозами, до 2040 р. кількість студентів перевищить 660 млн. осіб (10% населення світу у віці від 15 до 79 років у порівнянні з 4% в 2012 р.) [4]. Тенденція до збільшення кількості студентів вищів спостерігається і в Україні, адже переважна кількість випускників шкіл прагне вступити саме до вищого навчального закладу, що призводить до фактичного занепаду системи професійно-технічної навчання.

Виявом глобалізації є міжнародна мобільність студентів, що викликає певне занепокоєння серед освітян України, адже збільшується кількість студентів, які вступають до вищів сусідніх країн і є при цьому потенційними мігрантами. А. Кальдерон доводить, що це є загальносвітовою тенденцією. Попит на навчання за кордоном буде підвищуватися, але не такими швидкими темпами, як наприкінці 1990-их - середині 2000-их рр. При цьому на ринку освітніх послуг з'явиться конкуренція з боку Китаю, Малайзії та Сінгапуру [4]. Очікується і подальша популяризація короткострокових програм обміну, як-от «Erasmus+», що доступна і для українських студентів, та масових відкритих онлайн-курсів, як-от «Економіка для всіх», «Фінансовий менеджмент», «Вступ по бізнес-аналітики» та ін., що пропонуються проектом «Prometheus».

При цьому витрати на вищу освіту, у тому числі бізнес-освіту, скорочуються не лише в Україні. Так, за даними Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), частка витрат країн на вищу освіту у 2000 р. складала в середньому 75%, а в 2011 р. - 69% від загальних витрат на освіту. Водночас студенти розглядають власний фінансовий внесок в освіту як такий, що призведе до можливого отримання вигоди від диплома чи наукового ступеня у майбутньому. При цьому витрати урядів на наукові дослідження «зміщуються у бік фінансування прикладних, а не суто наукових» [4].

Таким чином, основними тенденціями розвитку системи бізнес-освіти України, як і всього світу, стане подальша інтернаціоналізація, глобалізація, масовість та комерціалізація. При цьому очікується перегляд не лише навчальних

програм, але й методів навчання, що у подальшій перспективі призведе до створення віртуальних університетів.

Список використаних джерел:

1. Данковський О. Успішна країна: на чому полетимо у майбутнє // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://forbes.net.ua>
2. Кайку Мічію. Фізика майбутнього / Кайку Мічію ; Переклала з англ. А. Кам'янець. – Львів : Літопис, 2013. – 432 с.
3. Какая реформа нужна бизнес-образованию [Електронний ресурс]. / Й. Рус // Harvard Business Review Россия. – 2014. – №7. – Режим доступу : <http://hbr-russia.ru>.
4. Calderon A. What will higher education be like in 2040 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.universityworldnews.com>
5. The future of jobs. The onrushing wave [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.economist.com>

**Всеукраїнська науково-практична
Інтернет - конференція**

**«Антропологічні аспекти управління
сучасним підприємством»**

**30 жовтня 2015 року
м. Полтава**

ЗМІСТ

Аврамчук Л. А., Волянська В. Ю. Особливості співпраці України з МВФ в сучасних умовах	4
Вітко Ю. Д. Збалансований розвиток аграрного виробництва в контексті антропоцентризму.....	7
Воронько-Невіднича Т. В., Невідничий О. С. Особливості використання новітніх технологій маркетингових комунікацій для сучасного підприємства.....	9
Грошев С. В. Еколого-економічні засади сталого розвитку сільських громад.....	12
Джос Д. С. Окремі аспекти польської адміністративної реформи.....	15
Дорофєєв О. В., Бунцев В. Є. Роль персоналу у забезпеченні конкурентних переваг аграрного підприємства.....	18
Іванікова І. С. Оплата праці як ознака соціалізації аграрного сектору економіки.....	21
Крутько М. А. Економічна сутність агропромислової інтеграції.....	24
Куряча М. В., Толлок М. С. Управління використанням ресурсів підприємства як чинник підвищення його конкурентоспроможності.....	28
Лозинська Т. М. Врахування людського фактора у процесі об'єднання територіальних громад в Україні.....	30
Луценко О. А., Саєнко І. А. Маркетингове забезпечення агробізнесу у США.....	33
Мандич О. В. Проблеми та перспективи підвищення конкурентоспроможності аграрних підприємств при виході на міжнародні ринки.....	36
Мельниченко В. В. Економічні засади використання біоенергетичного потенціалу сільськогосподарськими підприємствами України.....	39
Мирна О. В., Антропов В. А. Управління фінансовими витратами підприємства.....	42
Осташова В. О. Використання методів самовиховання у самоменеджменті..	47
Перебийніс Ю. В. Перспективи розвитку системи бізнес-освіти.....	51
Помаз О. М., Помаз Ю. В. Вплив національного менталітету на організаційну культуру та характер мотивації праці на українських підприємствах.....	54
Решетнікова О. В., Березницький К. В. Інвестиційний маркетинг як ефективне джерело фінансування капітальних вкладень.....	58
Руденко Р. Ю. Розвиток відновлювальної енергетики як фактор зниження антропологічного навантаження в сільському господарстві.....	63
Сазонова Т. О. Сучасні тенденції в стратегічному менеджменті персоналу...	66
Світлична А. В., Яцюк А. В. Витрати на оплату праці в сільськогосподарських підприємствах.....	69